

**CLASSICAL GREEK
HIGHER LEVEL
PAPER 2**

Tuesday 25 May 2004 (morning)

2 hours

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Answer the questions on three passages from Section A and answer one question from Section B.

SECTION A

In this section answer the questions on *three* of the passages taken from two topics.

1. The Homeric Epic:

(a) Homer, *Od.* 21. 63-79.

ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δία γυναικῶν,
 στή ρα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 “ κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήγορες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιw' ἄλλην 70
 μῦθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
 ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναιῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον·
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ὅς δέ κε ρηῖτατ' ἐντανύσῃ βιδὺν ἐν παλάμῃσι 75
 καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὄτομαι ἐν περ ὄνειρφ.”

- (i) Explain the context of this passage. [2 marks]
- (ii) Scan lines 68-9 (κέκλυτέ...αἰεὶ). [2 marks]
- (iii) Translate ἀλλ' ἄγετε...θείοιο (lines 73-4). [2 marks]
- (iv) What do we learn from this passage about Penelope's view of her predicament? [4 marks]

(b) Homer *Od.* 22.1-16

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν σῦδόν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστοις
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 “ οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται 5
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνήρ,
 εἴσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.”
 Ἥ καὶ ἐπ' Ἀντιόφῃ ἰθύνετο πικρὸν οἴστον.
 ἦ τοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,
 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίῃ οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
 μῶνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ, 15
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀχένοσ ἦλυθ' ἀκωκή.

- (i) αὐτὰρ ὁ... Ὀδυσσεύς (line 1). What action does this line describe? What is its significance? [2 marks]
- (ii) Translate νῦν αὖτε... Ἀπόλλων (lines 6-7). [2 marks]
- (iii) Scan lines 15-6 (τὸν δ'...ἀκωκή). [2 marks]
- (iv) How does this passage bring out the drama of the incident? [4 marks]

2. Greek Tragedy:
(a) Euripides, *Medea* 230-47

πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
 γυναικῆς ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν.
 κἂν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
 γυναιξίν, οὐδ' οἶόν τ' ἀνήσασθαι πόσιν.
 ἐς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτη. 240
 κἂν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εἶ
 πόσις ξυνοικῆ μὴ βία φέρων ζυγόν,
 ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ', ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών,
 ἔξω μολῶν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης· 245
 [ἢ πρὸς φίλον τι' ἢ πρὸς ἡλικά τραπέϊς·]
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.

- (i) Translate πάντων δ' ...φυτόν (lines 230-1). [2 marks]
- (ii) How does this passage in Medea's long soliloquy differ in tone and content from what she has just been saying? [2 marks]
- (iii) What are Medea's complaints in this passage? How fairly do they represent contemporary Athenian practice? [4 marks]
- (iv) Scan lines 236-7 (ἢ χρηστόν...πόσιν). [2 marks]

(b) Euripides, *Medea* 663-78

Μήδεια, χαίρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
 κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.
 Μη. ὦ χαίρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίου, 665
 Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾶ πέδον;
 Αι. Φοῖβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
 Μη. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν ἐστάλης;
 Αι. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.
 Μη. πρὸς θεῶν—ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; 670
 Αι. ἄπαιδές ἐσμεν· δαίμονός τινος τύχη.
 Μη. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὢν;
 Αι. οὐκ ἐσμεν εὐνήs ἄζυγες γαμηλίου.
 Μη. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
 Αι. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675
 Μη. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
 Αι. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆs δεῖται φρενός.
 Μη. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

- (i) What is Aegeus' problem? How does it become relevant to Medea? [2 marks]
- (ii) Translate θέμις μὲν...φρενός (lines 676-7). [2 marks]
- (iii) Scan lines 672-3 (δάμαρτος...γαμηλίου). [2 marks]
- (iv) What do we learn from this passage about both the character of Medea in particular and about Greek oracles in general? [4 marks]

3. Aristophanes' Comedy:
(a) Aristophanes, *Wasps* 28-48

Σω. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.

περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὄλου.

Ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30

Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια
κάπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδῳκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια, 35
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.

Ξα. αἰβοῦ. Σω. τί ἔστι; Ξα. παῦε παῦε, μὴ
λέγε·
ὄζει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

Σω. εἶθ' ἢ μιὰ φάλαινα ἔχουσα τρυτάνην
ἴστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος· 40
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διστάναι.

Σω. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας,
'ὄλῃς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.' 45

Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. οὐκ οὐκ ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιγνώμενος;

- (i) Explain the context of this passage. [2 marks]
- (ii) Scan lines 35-6 (δημηγορεῖν...ὑός). [2 marks]
- (iii) Translate ἐδοκει...ἔχων (lines 42-3). [2 marks]
- (iv) Choose any **two** of the following and explain their humorous connotation: τρόπιν (line 30), πρόβατα (line 32), βύρσης σαπρᾶς (line 38), βόειον δημόν (line 40), Θέωρος...Θέωλος (lines 42 and 45), κόλακος...κόραξ (lines 45 and 47). [4 marks]

(b) Aristophanes, *Wasps* 548-62

Φι. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἤττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δι-
καστοῦ, 550
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὄν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυ-
φάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κάπειτ' εὐθύς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλο-
φύαν·
ἰκετεύουσίν θ' ὑποκύπτουτες τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
'οἴκτιρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὶ τὸς πόποθ'
ὑφείλου 556
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·'
ὄς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδευ εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.

Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὄργην ἀπομορχθεὶς
ἔνδον τούτων ὦν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα, 561
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.

- (i) Explain the content and function of this speech. [2 marks]
- (ii) Translate καὶ μὴν εὐθύς...βασιλείας (lines 548-9). [2 marks]
- (iii) What additional point is conveyed by the words: καὶ ταῦτα γέροντος (line 551)? [2 marks]
- (iv) Explain **two** improper practices of jurymen or defendants alluded to in this passage. [4 marks]

4. Herodotus and the beginnings of history
(a) Herodotus 1.71.1-3

Κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, Κροῖσος δὲ ἀμαρ-
τῶν τοῦ χρησμοῦ ἐποιέετο στρατηγὴν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας
καταιρήσειν Κῦρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρα-
σκευαζομένου δὲ Κροίσου στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, τῶν τις
Λυδῶν νομιζόμενος καὶ πρόσθε εἶναι σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης 5
τῆς γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὐνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων, συνε-
βούλευσε Κροίσῳ τάδε· οὐνομά οἱ ἦν Σάνδανις· ὦ βασιλεῦ,
ἐπ’ ἀνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτίνας
μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι,
σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ’ ὅσα ἔχουσι, χῶρην 10
ἔχοντες τρηχέαν. πρὸς δὲ οὐκ οἴνω διαχρέωνται, ἀλλὰ
ὑδροποτεύουσι, οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν
οὐδέν. τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσειαι,
τοῖσί γε μὴ ἔστι μηδέν; τοῦτο δέ, ἦν νικηθῆς, μάθε ὅσα
ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν 15
περιέξονται οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται.

- (i) ἀμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ (lines 1-2). Explain what these words are referring back to. [2 marks]
- (ii) Translate πρὸς δ’ οὐκ οἴνω...ἀγαθὸν οὐδέν (lines 11-13). [2 marks]
- (iii) State **three** facts about the Cappadocians which suggest their extreme poverty. [3 marks]
- (iv) What was Sandanis’ advice, and on what argument was it based? Was Croesus persuaded? [3 marks]

(b) Herodotus 1.87.3-88.2

᾿Ω βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα
 ἔπρηξα τῇ σῆ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμειωντοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ·
 αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων θεὸς ἐπάρας ἐμὲ στρα-
 τεύεσθαι. οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ
 εἰρήνης αἰρέεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας 5
 θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. ἀλλὰ ταῦτα
 δαίμονί κεν φίλον ἦν οὕτω γενέσθαι. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε,
 Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας κατείσε τε ἐγγὺς ἑωυτοῦ καὶ κάρτα ἐν
 πολλῇ προμηθίῃ εἶχε, ἀπεθώμαζε τε ὀρέων καὶ αὐτὸς καὶ οἱ
 περὶ ἐκείνων ἐόντες πάντες. ὁ δὲ συννοίῃ ἐχόμενος ἤσυχος 10
 ἦν. μετὰ δὲ ἐπιστραφεῖς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ
 τῶν Λυδῶν ἄστρῳ κεραΐζοντας εἶπε· ᾿Ω βασιλεῦ, κότερον
 λέγειν πρὸς σὲ τὰ νοέων τυγχάνω ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι
 χρῆ; Κῦρος δὲ μιν θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν ὅ τι βούλοιο.

- (i) What miracle has happened to Croesus immediately before this passage? [3 marks]
- (ii) Translate οὐδεὶς γὰρ...τοὺς παῖδας (lines 4-6). [2 marks]
- (iii) ὁ δὲ συννοίη...ἤσυχος ἦν (lines 10-11). What does Croesus see which brings this to an end? [2 marks]
- (iv) ἐκέλευε λέγειν ὅ τι βούλοιο (line 14). How does Croesus respond? [3 marks]

5. Socrates portrayed by Plato:
(a) Plato *Apology* 28b2-28d2

Ἴσως δ' ἂν οὖν εἴποι τις, "Εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Σώκρα-
τες, τοιοῦτον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας ἐξ οὗ κινδυνεύεις
νυνὶ ἀποθανεῖν;" ἐγὼ δὲ τούτῳ ἂν δίκαιον λόγον ἀντί-
ποιμι, ὅτι "Οὐ καλῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, εἰ οἶει δεῖν
κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα ὅτου τι 5
καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἐκείνο μόνον σκοπεῖν
ὅταν πράττῃ, πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει, καὶ ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ ἔργα ἢ κακοῦ. φαῦλοι γὰρ ἂν τῷ γε σῶ λόγῳ εἶεν
τῶν ἡμιθέων ὅσοι ἐν Τροίᾳ τετελευτήκασιν οἳ τε ἄλλοι καὶ
ὁ τῆς Θέτιδος υἱός, ὃς τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησεν 10
παρὰ τὸ αἰσχρὸν τι ὑπομείναι ὥστε, ἐπειδὴ εἶπεν ἡ μήτηρ
αὐτῷ προθυμουμένῳ Ἔκτορα ἀποκτείνειν, θεὸς οὖσα,
οὕτωςί πως, ὡς ἐγὼ οἶμαι. ὦ παῖ, εἰ τιμωρήσεις
Πατρόκλῳ τῷ ἐταίρῳ τὸν φόνον καὶ Ἔκτορα ἀποκτενεῖς,
αὐτὸς ἀποθανῆ—αὐτίκα γάρ τοι, φησί, μεθ' Ἔκτορα 15
πότμος ἐτοῖμος—ὁ δὲ τούτ' ἀκούσας τοῦ μὲν θανάτου καὶ
τοῦ κινδύνου ὠλιγώρησε, πολὺ δὲ μᾶλλον δείσας τὸ ζῆν
κακὸς ὢν καὶ τοῖς φίλοις μὴ τιμωρεῖν,

- (i) Εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ...νυνὶ ἀποθανεῖν (lines 1-3). The accusers cannot be suggesting that it is always shameful to risk death. What are they suggesting? [2 marks]
- (ii) Οὐ καλῶς λέγεις...ἢ κακοῦ (lines 4-8). According to Socrates, what is a dishonourable reason and what is an honourable reason for approving or disapproving a course of action? [2 marks]
- (iii) Translate ὦ παῖ...ἐτοῖμος (lines 13-16). [3 marks]
- (iv) In what way does Socrates think that his situation resembles that of Achilles? What is there about Achilles' argument that makes him a surprising model for Socrates? [3 marks]

(b) Plato *Apology* 40c5-e3

δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστιν τὸ τεθνάναι· ἢ γὰρ οἷον
μηδὲν εἶναι μηδὲ αἰσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν
τεθνεῶτα, ἢ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολή τις τυγχάνει
οὔσα καὶ μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς
ἄλλον τόπον. καὶ εἴτε δὴ μηδεμία αἰσθησίς ἐστιν, ἀλλ' οἷον 5
ὑπνος, ἐπειδὴν τις καθεύδων μηδ' ὄναρ μηδὲν ὄρα, θαυμα-
σιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος· ἐγὼ γὰρ ἂν οἶμαι, εἴ τινα
ἐκλεξάμενον δέοι ταύτην τὴν νύκτα ἐν ἣ οὔτω κατέδαρθεν
ὥστε μηδὲ ὄναρ ἰδεῖν, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας
τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ 10
δέοι σκεψάμενον εἰπεῖν πόσας ἄμεινον καὶ ἡδιον ἡμέρας
καὶ νύκτας ταύτης τῆς νυκτὸς βεβίωκεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ,
οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα
εὐαριθμήτους ἂν εὐρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας
ἡμέρας καὶ νύκτας· εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστιν, κέρδος 15
ἔγωγε λέγω·

- (i) ἢ γὰρ οἷον...ἄλλον τόπον (lines 1-5). What **two** possibilities is Socrates considering here? How does he emphasise the first possibility [3 marks]
- (ii) Translate καὶ εἴτε δὴ...ὁ θάνατος (lines 5-7). [2 marks]
- (iii) Who is τὸν μέγαν βασιλέα (line 13)? How does Socrates use him to support his theory? [3 marks]
- (iv) Which ancient Greek views of the afterlife are here left unmentioned by Socrates? [2 marks]

SECTION B

Answer one question from this section.

6. “We are entertained by the *Odyssey*, but we learn from the *Iliad*.” How far does your reading lead you to agree with this judgement?
  7. Does your reading suggest any significant differences in the attitude to women shown by Sophocles and Euripides?
  8. To what extent was Aristophanes a serious critic of Athenian politics? You should base your answer on at least **two** of his plays.
  9. “Reading Herodotus inevitably raises the spirits and improves the soul.” How far do you agree with this judgment?
  10. Some readers find Socrates inspiring, to others he is extremely irritating. Give your own opinion basing it on any **two** of *Apology*, *Euthyphro*, *Crito*, and *Phaedo*.
-